

Scrierile magice egiptene

Cele mai vechi scrieri egiptene scrise care ni s-au pastrat au un caracter magic, constituind asa-zisele "Texte ale piramidelor", aflate in incaperea unde era depusa mumia faraonului sau pe culoarele piramidelor.

"Textele piramidelor" sunt o colectie de descantece, de obicei fara titlu, pronuntate in ritualurile aducerii de jertfe de purificare si mai ales de inmormantare.

Aceste texte sapate in culoarele obscure ale piramidelor sau in camerele mortuare nu erau destinate sa fie citite si cunoscute de altcineva in afara de preotul recitator, iar dupa aceea de Ka - sufletul faraonului decedat - pentru ca acesta sa ajunga zeu si sa scape de feluritele curse si piedici din lumea de dincolo. Numai monarhul insusi sau preotul insarcinat sa citeasca descantecele in numele sau puteau pronunta aceste vraji fiindca doar faraonul din primele sase dinastii putea sa se adreseze zeilor. Abia in vremea lui Pepi al II-lea, sotile faraonilor au avut dreptul de a recita asemenea descantece si sa se adreseze direct zeilor.

Tot pe atunci, marii dregatori, inmormantati in jurul piramidelor regale, au capatat privilegiul de a cunoaste aceste texte magice care il faceau pe raposat nemuritor asemenea zeilor si de a le inscrie pe peretii propriilor morminte. Este foarte probabil ca descantecele prin care faraonul era zeificat asemenea lui Osiris si devenind chiar Osiris, erau texte poetice.

Noi nu avem aceste descantece, ci doar scheletul lor, intru-cat scrierea egipteana noteaza numai consoane. Totusi, se cunoaste structura poetica a descantecelor din "Textele piramidelor" ca si a celor din "Textele sarcofagelor", destinate marilor dregatori pentru a-i feri de foamea, setea, frigul si nenumaratele primejdii din lumea de dincolo. Alte descantece din "Textele sarcofagelor" permit defunctului sa ia orice chip si orice forma de om sau de animal pe care ar dori-o.

Aceste texte sunt scrise pe peretii interiori, pe acoperisul sau pe fundul cosciugelor incepand cu sfarsitul Vechiului Imperiu. si ele au adesea o forma poetica, la fel ca si cea mai mare parte a descantecelor din celebra "Carte a Mortilor", colectie eterogena de descantece de inmormantare si de imnuri dedicate zeilor, dar si de spovedanii negative in care cel raposat se declara pur si nevinovat, demn de a pasi in imparatia lui Osiris, a lumii de dincolo.

In fine, tot in cadrul literaturii magico-religioase trebuie puse textele poetice ale "Imnurilor catre zei" in care nemuritorii erau slaviti si adulati spre a li se castiga bunavointa.